

Husz millió sürgős kölcsönt keres a város.

(Saját tudósítónktól.) A múlt év végén Balogh Károly pénzügyi tanácsos pontos kimutatást készített azokról a közintézményekről, amelyeknek a megvalósítása befejezett dolog, csak pénz kellene még hozzá a városnak. Egyben közölte a kimutatásban a pénzügyi tanácsos azokat az intézményeket is, amik tervezés és előkészítés alatt vannak ugyan, de fontos érdeke a városnak, hogy azok is mielőbb megvalósuljanak. A végleg elhatározott, valamint az előkészítés alatt álló beruházások teljes összegét annak idején *ötvenhét millióra* kalkulálta a pénzügyi tanácsos és hozzátette, hogy ebből *huszonhét millió az az összeg*, ami az elméletileg befejezett közintézmények fokozatos kiépítéséhez kellene. Már akkor hangoztatta Balogh Károly, hogy az összeállított adatok alapján mihamarabb hozzá kell fogni a nagy kölcsön megszerzésének előkészítéséhez. Az előkészítés munkája most sürgősen aktuálisá vált s valószínűleg már a hétfői tanácsülésen teszik alapos megfontolás tárgyává azt, hogy a *legsürgősebben* milyen intézményekre mennyi kell.

Munkatársunk ma délelőtt beszélgetést folytatott erről Balogh Károllyal, aki a következőkben ismertette a tanács elé terjesztendő álláspontját:

— Megállapítottam, — mondotta, — hogy *husz millió az összeg, ami már most, de legkésőbb egy év múlva kell a készen álló tervek megvalósítására*. Nem részletezem most pontosan, hogy mik azok a közintézmények, amelyeknek a fölépítéséhez a közgyűlés már hozzájárult, de körülbelül *husz millió koronára* tehető a végső összegük.

— Mégis miket tart tanácsos ur a legfontosabbaknak? — kérdeztük.

— *Fontos mind*, csak az a kérdés, hogy melyiknek a megvalósításával késhektünk most már legkevesebb ideig. A csatornázás például, ami, noha a mérnökség hat milliót vett föl erre a célra a tervezetbe, hét millióba is bele fog kerülni, annyira elsőrangú fontossága, hogy harminc esztendővel ezelőtt kellett volna megcsinálni s akkor ma olyan simán és akadály nélkül tudnók keresztülvinni a többi terveket, mint a karikacsapás. A csatornázás az alapja a város további modern kiépülésének. Az utcákat általában nem lehet rendesen nemhogy aszfaltozni, de még kikövezni sem addig, amíg a csatornák lefektetve nincsenek. A csatornahálózat teljes kiépítése után lehet megoldani a *vízkerdést*, még pedig úgy, hogy minden városrész lakosságának egyforma mennyiségű viz álljon a rendelkezésére és a vízhálózat beszójjja az egész város területét. Tehát a csatornázás föltétlenül kell, hogy a sürgősen fölveendő husz millióból nyerjen megvalósulást. Azt ugye bár fölösleges hangsúlyoznom, hogy *négy és fél millió új kórházat* se hagyhatjuk ki a husz millióból. Ott van azután a *vásárcsarnok, a köztisztasági telep, a második városháza* és a többi kisebb-nagyobb beruházás. Az utolsó krajcárig fölemészthetik tehát a husz millió, ha csak azokat a terveket akarjuk megvalósítani, amelyek immár teljesen készen állanak. Minthogy pedig a kölcsön megszerzésének a lebonyolításával *legalább egy esztendő* telik el, szükséges, hogy most fogjunk már hozzá az előkészítéshez és indítsuk meg a tárgyalásokat az egyes pénzforrásokkal. Ugy hiszem, hogy a hétfői tanácsülésen megtehetem majd előterjesztésem, amely odakonkludál, hogy a *közügyülés adjon fölhatalmazást a tanácsnak a kölcsön fölvételének előkészítésére*.

Ezeket mondotta Balogh Károly a nagy kölcsön ügyéről. Állítólag Lázár György dr. polgármester is ebben az ügyben utazott

Budapestre, ahova egyesek szerint Bácsy István polgármester hívta.

Hozzáteszik még, hogy *öt és fél százalékra* kínálják pénzt a városnak, ami a mai viszonyok között nem volna ugyan kedvezőtlen ajánlat, de a város alighanem próbálkozni fog — a közgyűlés fölhatalmazása esetén — több pénzcsoporttal is.

Köztársaságiak és monarchisták. *Madridból* jelentik: Romanonesz miniszterelnök Aszkarate fejtegetésére adott válaszában kijelentette, hogy a kormány a baloldal jogait nem támadja meg. Nincs módja, hogy olyan gyorsan előrehaladhasson, mint akamár. A köztársaságiak közeledése a monarchiához megérdemli a legmelegebb pártolást. A liberálisok távol vannak attól, hogy a republikánusok ellen ebben a tekintetben bármily ellenállást tanúsítsanak. A miniszterelnök a reform mellett állást foglaló köztársaságiakhoz ebben az irányban fölszólítást intézett és ezt mondta:

— Tárt karokkal fogadjunk, a kormány-pad vár benneteket!

Poincaré politikája. *Párisból* jelentik: A parlamentben nagy az elégedetlenség a miatt, hogy Poincaré tulajdonképen saját minisztériumát tartotta meg, először Briand, azután pedig Barthou miniszterelnökségével. Poincaré elnököt, aki Clemenceauval elnökké választása óta nagyon hideg viszonyban van, az utóbbi napokban ez a legbefolyásosabb parlamenti vezér meglátogatta. Mivel Clemenceau a három éves szolgálati időnek meggyőződéses híve, azt hiszik, hogy Poincaré Clemenceauval *ki akar békülni* és őt esetleg a miniszterelnökség elvállalására akarja birni.

— Griffon elvénne Terkát, — gondolta és nagyon meleg lett a feje. — Bolondság! kiáltotta hangosan és az öreg gazdasszony belépett.

Csak délig aludt. Az augusztusi meleg fölébresztette. A sötét szobában valahol egy légy zugott. A légy bolondos, helytelen gondolatokat dongott a fülébe, amilyen gondolatok máskor eszébe sem jutottak volna. Például azt gondolta, hogy az öreg gazdasszonyt elküldi és Terkát veszi helyébe gazdasszonynak. Terka akkor mindig a közelében lesz.

Hogy a gondolatait elűzze, könyvet vett le a polcról és a félig felnyitott zsalugáter mellett olvasni kezdett. A véletlen úgy akarta, hogy épen Bebel Ferdinánd Frigyes művét, amely a nő viszonyát a szociálmuszban tárgyalja, vegye a kezébe. Bebel Frigyes igazabb tisztelője a nőknek a földkerekség eddig élt valamennyi gavallérijánál. Nem csuda tehát, ha a lelkes ifjú Deutsch elszégyelte magát iménti gondolataiért. „Szereztömmé akartam tenni szegény ártatlan leányt, gyalázat. Feleségemmel teszem; ez illik multamhoz és jellememhez. Legalább megtudják az itteniek, hogy ki vagyok én, az öreg Deutsch Mór fia.” Ezt gondolta és erre nagyon büszke lett.

Az inasával elhívatta Terka apját, amint alkonyodni kezdett.

Terka apja talpig fehérben dicsérte az urat. Aféle ágrólszakadt zsellér-ember volt. Se öreg, se fiatal, se jó-, se rosszlelkű, —

amilyen a szegény zsellér-ember: egyszer imádkozik, máskor káromkodik. Szorongott benne a kérdés, ugyan mit akar vele az uraság?

A doktor leültette a Terka apját.

— Van kendnek egy leánya?

— Van.

— Feleségül szeretném venni.

A zsellér elvörösödött.

— Ejnye, nagyságos ur, de megszégyenít.

Deutsch doktor felugrott és az ember vállára tette a kezét.

— Értse meg, Kapor Mihály, törvényes feleségnek akarom a leányát!

— Nem értem...

— A jegyző előtt, pap előtt megesküszöm vele.

— Nem értem...

— Menjen haza kend, küldje el a feleségét.

Az asszony jött lóhalálban. Amint meglátta Deutsch doktort, letérdepelt előtte és a kezét csókolgatta.

— Egyetlen gyermekünk, nagyságos ur, hagyja meg nekünk Terkát.

A doktor ideges lett és szeretne volna, ha már tul van az egész dolgon. Annyit mondott tehát:

— Holnap öltöztesse fel a leányát a legszébb ruhájába és aztán vigye a notáriushoz. Ott lesznek én is. Megeksüszünk, aztán majd megértik a dolgot. Most pedig menjen haza, jó asszony.

Az asszony sirva futott haza. Deutsch doktor pedig befogatott és a lovaskapitányhoz kocszított. Roppant könnyűnek, szinte boldognak érezte magát. Hosszan és mélyen lélekzett a mezők levegőjéből.

Griffon is így tett volna, — mormogta magában és végtelen meglepedést érzett.

Szentgályné, egy életvidor, barna kis doktor előadta neki a történeteket és tanúzásra kérte esküvőjéhez.

Szentgályné, egy életvidor, barna kis asszony, oly édesen kacagott, mintha a világon mulatságosabb dolgot még nem hallott volna.

— Pompás tréfái vannak, doktorleány, — mondta Szentgályné.

Deutsch, a fiatal, elvörösödött:

— Asszonyom, nem tréfálok ilyen komoly dolgokban.

Szentgályné (az apja kamarás volt, a familiája hatszáz esztendő, mindig lenézte szíve mélyén Deutsch doktort) kegyetlenül nevetett.

— Hisz épen az a mulatságos, hogy a vármegye minden kisasszonya halálra lesz sebezve.

A lovaskapitány vacsora után félrehívta a doktort a kertbe sétálni, ott megkérdezte tőle:

— Tulajdonképen milyen doktor vagy te?

— Doktor juris és doktor medicinae.

— Én nem vagyok semmiféle doktor, — felelt rejtelmesen a lovaskapitány, de azért ott lesznek holnap. (Két markos inasommal,

CSILLÁROK

legszebb és legmodernebb kivitelben,

Braun Viktornál

Szeged, Vár-utca 7. szám.

Telefon 77-11.

Telefon 77-11.

A legkedvezőbb fizetési feltételek!